

Arrest

nr. 161 058 van 29 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 2 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. A. HAEGEMAN, die loco advocaat Mr. S. LECLERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine. U werd geboren op 29 november 1966 in Lvov (provincie Lvov, Oekraïne). U groeide op in Dnepropetrovsk (provincie Dnepropetrovsk), woonde midden jaren 90 een tijdje in Rusland, en verhuisde op 30-jarige leeftijd naar Zhitomir (provincie Zhitomir). In Zhitomir beheerde u samen met uw zakenpartner, Viktor P., een fitnesszaak, waar u als trainer werkte. Hoewel u veel middelen in deze zaak had geïnvesteerd stond hier niets van geregistreerd op papier en was u officieel niet als vennoot geregistreerd. In april 2014 liet uw zakenpartner Viktor u enkele leden van Rechtse Sector (Pravy Sektor) ontmoeten. Ze wilden dat u zich bij hun beweging aansloot en lid zou worden van de nationale garde in hun strijd tegen de vijanden van

het land, hetgeen u weigerde. In mei 2014 ontmoette u deze mensen opnieuw. Dit keer dreigden ze ermee uw zaak af te nemen of uw familie iets aan te doen indien u zich niet bij hen zou voegen. Hierna ging u een week op bezoek bij uw moeder. Toen u nadien terug naar uw fitnesszaak keerde werd u er niet toegelaten en bleek deze van u te zijn afgenomen. Ook was uw zakenpartner Viktor inmiddels spoorloos verdwenen. U vermoedt dat uw belagers hiervoor verantwoordelijk waren. Op 23 juli 2014 werd u een laatste keer door vertegenwoordigers van Rechtse Sector bij u thuis bezocht, toen ze u opnieuw bedreigden. Na dit bezoek besloot u het land te ontvluchten. Kennissen gaven u contactgegevens van smokkelaars in Tsjernivtsi (provincie Tsjernivtsi), waarheen u zich de daaropvolgende dag begaf. U diende er uw internationaal paspoort en geld aan de smokkelaars af te geven en nog twee of drie dagen te wachten. Eind juli 2014 werd u vervolgens vanuit Tsjernivtsi met een personenwagen door smokkelaars naar Italië gebracht, waar u aankwam begin augustus 2014 en op 1 oktober 2014 een asielaanvraag indiende. Omdat u in Italië op straat belandde en zich er niet veilig voelde reisde u in februari 2015 naar België, waar u aankwam op 11 februari en op 12 februari eveneens een asielaanvraag indiende. U haalt ten slotte ook aan dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst het risico loopt als reservist te worden opgeroepen door het leger, hetgeen u zou weigeren.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Oekraïens binnenlands paspoort, uw identiteitscode, uw rijbewijs, het vonnis van uw scheiding, uw tijdelijke Italiaanse verblijfskaart, en twee psychologische attesten op uw naam.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten, omdat u in uw woonplaats in Oekraïne problemen kende met leden van Rechtse Sector die u wilden inlijven, hetgeen u weigerde. U haalt ook aan dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst het risico loopt als reservist te worden opgeroepen door het leger, hetgeen u zou weigeren.

Er kan in uw hoofde echter geen gegronde vrees voor vervolging zoals beschreven in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde problemen met leden van Rechtse Sector, aangezien in dit verband enkele flagrante tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw onderlinge verklaringen. Zo maakte u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding van de problemen die u met vertegenwoordigers van Rechtse Sector zou hebben gekend toen u werd gevraagd wat u vreest bij een terugkeer naar uw land van herkomst, waarom u dit vreest en een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst. U antwoordde er daarentegen de Oekraïense autoriteiten te vrezen die u door middel van mobilisatie naar de oorlog wilden sturen. Zo zou u door een luitenant van het militair commissariaat persoonlijk zijn uitgenodigd aan de hand van een convocatie om zich bij het militair commissariaat van Zhitomir te melden, waar u te horen kreeg dat u een opleiding diende te volgen waarna u mogelijk naar het front zou worden gestuurd. Verder maakte u geen enkele melding van uw problemen met leden van Rechtse Sector, zelfs niet wanneer u bijkomend nog werd gevraagd of u naast de door u aangehaalde problemen nog (andere) problemen hebt gehad met de autoriteiten, met medeburgers of problemen van algemene aard (DVZ, vragenlijst, vraag 3.4, 3.5 en 3.9). Toen u hierop werd gewezen tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal, antwoordde u dat u het op de DVZ niet had vermeld omdat het een kort interview betrof en u wist dat u later nog uitgebreid gehoord zou worden, en dat u het eerst niet durfde te vertellen omdat u niet wist hoe Rechtse Sector hier aanzien wordt en u bang was dat u verkeerd begrepen zou worden (CGVS, p. 20). Deze uitleg kan geenszins overtuigen. Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Aangezien u zich in België beroept op internationale bescherming kan dan ook verwacht worden dat u de Belgische autoriteiten in vertrouwen neemt. Meer nog bleken de problemen die u wel op de DVZ aanhaalde geheel onwaar te zijn. Zo verklaarde u op het Commissariaat-generaal immers dat u geen convocatie van het militair commissariaat hebt ontvangen en dus niet door het leger werd opgeroepen in het kader van de huidige mobilisatie (CGVS, p. 7, 15), in tegenstelling tot wat u op de DVZ verklaarde. Toen u hiermee werd geconfronteerd, verduidelijkte u dat uw eerdere verklaringen hieromtrent dus onwaar zijn. Aangezien u eerst niet durfde te vertellen dat u problemen kende met leden van Rechtse Sector, hebt u dan maar verklaard dat u de Oekraïense autoriteiten vreest bij terugkeer omdat u door het militair commissariaat werd opgeroepen in het kader van de huidige mobilisatie (CGVS, p. 20). Het is geenszins aannemelijk dat indien u uw land van herkomst zou zijn ontvlucht uit vrees voor uw leven, u bij uw beroep op internationale bescherming de Belgische asielinstanties niet alleen niet van meet af aan in vertrouwen zou nemen en de ware reden van uw vlucht achterhoudt, maar zelfs bewust gaat misleiden.

Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat de vertegenwoordigers van Rechtse Sector, die eisten dat u zich bij hun beweging aansloot en lid zou worden van de nationale garde in hun strijd tegen de vijanden van het land, hetgeen u geweigerd had, uw fitnesszaak van u hadden afgenomen. Zo bleek uw zakenpartner spoorloos verdwenen en werd u niet meer in uw zaak toegelaten, en u meent dat uw belagers hiervoor verantwoordelijk waren (CGVS, p. 12-14). Zoals hierboven werd uiteengezet vermeldde u op de DVZ niets van uw problemen met Rechtse Sector. U verklaarde er daarentegen dat uw zaak werd afgenomen door uw zakenpartner, die banden had met de vroegere administratie (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u op het Commissariaat-generaal nog werd gevraagd of uw zakenpartner uw zaak van u had afgenomen, ontkende u dit en stelde u dat hij in dit geval niet spoorloos verdwenen zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt dat hij onder druk werd gezet door uw belagers, die waarschijnlijk dan ook verantwoordelijk waren voor zijn verdwijning, en dat uw belagers uw zaak van u hadden afgenomen (CGVS, p. 12-14). Toen u met uw verklaring op de DVZ dat uw zakenpartner uw zaak van u had afgenomen werd geconfronteerd, ontkende u dit en stelde u dit niet zo te hebben geformuleerd (CGVS, p. 20). Het louter ontkennen van een versie van de feiten kan geenszins volstaan om een dergelijke tegenstrijdigheid op te heffen, waardoor deze dan ook overeind blijft. Zij bovendien opgemerkt dat uw verklaringen op de DVZ u nog in het Russisch werden voorgelezen hetgeen u ter bevestiging hebt ondertekend. Ten slotte verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat u op 23 juli 2014 een laatste keer door leden van Rechtse Sector werd bezocht en bedreigd en u de daaropvolgende dag naar Tsjernivtsi vluchtte, waar u twee tot drie dagen hebt gewacht tot uw documenten klaar waren, waarna u het land onder begeleiding van smokkelaars verliet (CGVS, p. 10). Op de DVZ verklaarde u daarentegen dat u zo een twee weken in Tsjernivtsi hebt verbleven alvorens het land te ontvluchten (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u op uw eerdere verklaring werd gewezen, antwoordde u dat u misschien de hele periode bedoelde van de voorbereiding van uw vlucht, dat u het zich niet herinnert, dat u die dag emotioneel was en zich niet had voorbereid (CGVS, p. 10). Deze uitleg overtuigt evenmin. U verklaarde op de DVZ immers uitdrukkelijk dat u twee weken in Tsjernivtsi hebt verbleven alvorens het land te verlaten, wat toch een groot verschil is met twee of drie dagen zoals u het voorstelde op het Commissariaat-generaal. Daar deze elementen betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent coherente en juiste verklaringen zou afleggen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met leden van Rechtse Sector onderuit gehaald.

Daarnaast kunnen deze door u aangehaalde problemen met leden van Rechtse Sector niet in overeenstemming worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier. Hieruit blijkt immers dat in de open bronnen geen melding wordt gemaakt van het bestaan van gedwongen rekruteringen door Rechtse Sector of vervolging van personen die weigeren zich bij deze groepering aan te sluiten in Oekraïne. Wel zijn er incidenten geweest van intimidatie of geweld vanwege leden van Rechtse Sector tegen mensen die aanzien werden als pro-Russisch of anti-Maidan en zou de beweging haar eigen leden mobiliseren om in het oosten van het land te strijden, doch is er geen sprake van gedwongen rekrutering of lidmaatschap, zoals u dit beweert. Verder blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier dat er in mei 2014 in uw woonplaats, Zhitomir, een schietincident plaatsvond nabij het stadhuis waarbij leden van Rechtse Sector betrokken zouden zijn geweest. Volgens de gouverneur van de provincie werd dit incident echter veroorzaakt door een ruzie binnen de beweging zelf. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde clandestiene reisweg van Oekraïne naar Italië. U verklaarde dat kennissen u contactgegevens gaven van smokkelaars in Tsjernivtsi. U diende er uw internationaal paspoort en geld aan de smokkelaars af te geven en nog twee of drie dagen te wachten. Eind juli 2014 werd u vervolgens vanuit Tsjernivtsi met een personenwagen door smokkelaars naar Italië gebracht, waar u aankwam begin augustus 2014. U wist niet waarom u uw paspoort aan de smokkelaars diende af te geven, noch of er effectief een Schengenvisum in werd geplaatst. U verklaarde dat jullie onderweg niet persoonlijk gecontroleerd werden en u bleek geen afspraken te hebben gemaakt met uw reisbegeleiders indien u onderweg gevat zou worden aangezien u op illegale wijze gesmokkeld werd (CGVS, p. 8-11). Deze uitleg is niet aannemelijk. Uit informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengenzone met hoogtechnologisch materiaal zeer strikte en persoonlijke controles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te betreden, zonder persoonlijk gecontroleerd te worden. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u op deze manier de EU zou zijn binnengekomen. Gezien het risico op ernstige sancties voor de smokkelaars/chauffeurs bij het ontdekken van clandestiene passagiers is het in dit verband evenmin aannemelijk dat u geen afspraken zou hebben gemaakt met uw reisbegeleiders, indien er

onderweg in geval van controle iets mis zou lopen, aangezien u illegaal reisde, of dat u – gelet op de grote kans dat u persoonlijk gecontroleerd zou worden – niet zou zijn ingelicht over de reisdocumenten die voor u werden geregeld. Deze vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaarde clandestiene afreis doen het vermoeden ontstaan dat u uw Oekraïens internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat u dit aan de smokkelaars had afgegeven en het niet terugkreeg (CGVS, p. 8-9), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of de EU bent binnengekomen, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder aangetast.

Wat betreft uw vrees om als reservist door het leger naar het conflictgebied in de oostelijke Donbas regio te worden gestuurd, dient vooreerst te worden gesteld dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen; en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als dienstplichtige of als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren.

Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door u geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

Als reden voor uw weigering om ingezet te worden in het huidige conflict in Oost-Oekraïne gaf u aan dat u niemand durft of wil doden (CGVS, p. 15). Hieruit blijkt bijgevolg dat uw weigering niet is ingegeven door (een vrees voor) een ernstige discriminatoire behandeling of inzet in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie maar dat u zich beroept op gewetensbezwaren.

Op basis van uw verklaringen kunnen evenwel geen diepgewortelde afkeer en gewetensproblemen aangaande een mogelijke operationele inzet door het leger en/of gebruik van geweld in uw hoofde worden vastgesteld.

Vooreerst getuigen uw verklaringen betreffende uw achterliggende overtuiging voor het feit dat u geen geweld of wapens zou willen gebruiken niet van oprechte, diepgewortelde opvattingen. U beperkt zich immers louter tot gemeenplaatsen, maar kan deze verder niet onderbouwen. Zo verwees u, gevraagd naar de dieperliggende grondslag voor het feit dat u in gevechtssituaties niemand zou kunnen doden, louter naar uw morele overtuiging en stelde u dat u geen leven kan afnemen aangezien u dit ook niet geschonken hebt. U bent van aard niet agressief en wil enkel mensen helpen en vrede verspreiden. Toen u erop gewezen werd dat de wapens opnemen in een gevechtssituatie toch verschilt van geweld in een normale situatie, antwoordde u 'het niet te weten', voegde u toe dat u ook medisch ongeschikt bent om dienst in het leger te doen, en stelde u dat u gewoon niemand durft doden (CGVS, p. 15, 18). Van een persoon die werkelijk diepgewortelde gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld in een militair kader kan echter verwacht worden dat hij hierover een dieper ontwikkelde visie zou hebben, die tot stand gekomen is door ernstige reflectie, wat in casu niet het geval is. U toont derhalve niet aan hoe de door u aangehaalde motieven bezwaren tegen het dragen van wapens of tegen legerdienst ondersteunen. Zo worden deze waarden ook aangehangen door mensen die geen bezwaar tegen legerdienst hebben.

U noemde zichzelf op een bepaald moment een 'pacifist', een 'vredemaker'. U kon echter niet gedetailleerd uitleggen wat dit begrip precies inhoudt en kwam niet verder dan dat het wil zeggen dat u mensen, van eender welke etnische afkomst, helpt en vrede verspreid (CGVS, p. 19). Van een persoon die werkelijk diepgewortelde gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld in een militair kader en zichzelf onder deze noemer plaatst, kan echter verwacht worden dat dit tot stand gekomen is na ernstige reflectie en hij hier dus een genuanceerdere uitleg voor kan voorzien, wat in casu niet het geval is.

Aangaande het huidige conflict in Oekraïne ontweek u meermaals de vraag of Oekraïne het recht heeft om in deze situatie haar leger in te zetten om haar territorium te verdedigen en bleek u hier geen duidelijke mening over te hebben (CGVS, p. 15-16). U stelde louter dat het onduidelijk is tegen wie het

land zich zou moeten verdedigen, dat u de Oekraïense autoriteiten onbetrouwbaar vindt omdat u niet gelooft dat Rusland in het conflict betrokken is zoals uw autoriteiten beweren, en dat het lot van het volk door zakenlui en politici wordt beslist. Over de positie van de Volksrepubliek Donetsk (DNR) antwoordde u dat u hier weinig informatie over hebt en het voor u onduidelijk is wie er (in het oosten) tegen wie vecht. U zou zich hier ook niet verder over hebben geïnformeerd (CGVS, p. 16). Van iemand die beweert een vrees voor vervolging te koesteren ten aanzien van zijn land van herkomst, omdat hij een mogelijke mobilisatie door het leger zou weigeren op basis van onoverkomelijke gewetensbezwaren ten aanzien van geweld in een militaire context, kan echter verwacht worden dat hij zich dan ook afdoende zou hebben geïnformeerd over de actoren betrokken in het conflict waarvoor hij zou kunnen worden gemobiliseerd en hierover een genuanceerde mening zou hebben gevormd, die tot stand is gekomen na ernstige reflectie, wat wederom niet het geval was.

Gevraagd of een land het recht heeft haar territorium en burgers te beschermen indien het wordt aangevallen door een ander land, ontweek u opnieuw meermaals de vraag en weigerde u hierop een duidelijk antwoord te geven (CGVS, p. 17-18). Van iemand met onoverkomelijke gewetensbezwaren tegen geweld in een militaire context, kan nochtans verwacht worden dat hij hierop een genuanceerde visie zou hebben. U stelde enkel dat onderhandelingen een alternatief kunnen bieden en dat u tegen de inzet van wapens bent. Dit betreft echter een oppervlakkige en weinig doordachte alternatieve oplossing van een conflict. Van een persoon die werkelijk gewetensproblemen heeft bij het gebruik van geweld in een militair kader kan verwacht worden dat hij een dieper ontwikkelde en genuanceerde visie zou hebben hierop. Bovendien stelde u tegelijk dat 'je wel je legereenheden ergens kan stationeren om burgers te beschermen tegen aanvallen' (CGVS, p. 17-18), wat uw afkeer van geweld of de inzet van een leger dan weer tegenspreekt.

Verder werden in uw verklaringen nog enkele elementen opgemerkt die niet in overeenstemming kunnen worden gebracht met onoverkomelijke gewetensbezwaren in uw hoofde. Zo beweert u deze gewetensbezwaren ten aanzien van geweld in een militair kader reeds heel uw leven te hebben gehad en altijd al een pacifist te zijn geweest (CGVS, p. 17, 19). Echter hebt u ten tijde van de Sovjetunie uw legerdienst zonder meer aanvaard en vervuld en zou u indien er geen conflictsituatie heerste in een deel van het land opnieuw dienst doen voor het leger (CGVS, p. 6-7, 19). U verklaarde hieromtrent dat legerdienst niet inhoudt dat u dient te 'moorden', dat indien het impliceerde dat u iemand diende te vermoorden u uw dienst geweigerd zou hebben, en dat u het leger nu ook zou dienen (in geval er geen conflict heerste) zolang u geen soldaten zou moeten trainen voor aanvallen op iets of iemand (CGVS, p. 17, 19). Deze uitleg houdt weinig steek. Aangezien legerdienst impliceert dat u een militaire training volgt opdat u in oorlogstijd als reservist zou kunnen worden ingezet, staat deze houding in contrast met uw verklaring als zou u geen wapens of geweld willen of kunnen gebruiken (in oorlogssituaties). Deze vaststelling ondermijnt verder de oprechte en diepgewortelde aard van de door u verklaarde gewetensproblemen.

Bijgevolg kan er niet besloten worden dat de door u gegeven redenen om geen gevolg te geven aan een eventuele oproeping door het leger in het kader van een mobilisatie oprecht zijn en dermate diepgeworteld dat ze dwingend en onoverkomelijk van aard zijn dat ze een onoverkomelijk obstakel vormen om gevolg te geven aan een eventuele oproeping. Er kan in deze dan ook geen gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.

Zij in ditzelfde verband ten overvloede nog opgemerkt dat het gezien uw precaire medische toestand (zo blijkt uit uw verklaringen en uit het administratieve dossier dat u in uw land in 2013 een heelkundige ingreep onderging en in dit verband nog steeds op uw gezondheid moet letten (DVZ vraag 35, DVZ inschrijvingsblad en psy-attest van psychologe Natalia (G.))) zeer onwaarschijnlijk overkomt dat u, die totnogtoe niet werd opgeroepen door uw militaire autoriteiten (CGVS, p. 7), alsnog door het Oekraïense leger opgeroepen zou worden om gemobiliseerd te worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie info in administratieve dossier) blijkt immers dat je na een oproeping als reservist in het kader van de mobilisatie aan een grondig medisch onderzoek wordt onderworpen.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de provincie Dnepropetrovsk en Zhitomir, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De documenten die u in het kader van uw asielaanvraag neerlegt kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw binnenlands paspoort, uw identiteitscode, uw rijbewijs, het vonnis van uw scheiding, en uw tijdelijke verblijfsvergunning in Italië, bevatten louter informatie aangaande uw identiteit, uw scheiding en uw verblijf in Italië, die niet wordt betwist, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat betreft de door u neergelegde attesten aangaande uw precaire psychische toestand, waar overigens begrip voor kan worden opgebracht, en waarin symptomen van 'post-traumatische stress' worden vermeld, zij opgemerkt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van de patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de vastgestelde problemen, doch hij kan nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden schetsen die de oorzaak vormen van uw psychische problemen, zodat deze attesten geen sluitend bewijs vormen van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Verder blijkt uit deze attesten, noch uit uw eigen verklaringen dat u in verband met uw psychische problemen cognitieve moeilijkheden ondervindt waaraan bovenvermelde tegenstrijdigheden kunnen worden toegeschreven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde dat hem het statuut van vluchteling wordt toegekend in de zin van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Hij voert de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en van de artikelen 48/3, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt:

"A.1. Betreffende de problemen van de eiser met leden van Rechtse Sector

- Toen de eiser ondervraagd werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, is het zeer rap gebeurd. Hem werd verteld dat hij meer tijd zou hebben bij het verhoor bij de Commissariaat-generaal om zijn verhaal volledig te vertellen. De eiser heeft dan ook de gehele problematiek uitgelegd maar heeft de naam van Pravy Sektor niet vermeld gezien hij niet wist of zijn gesprekspartner wist waarover het ging en hij geen tijd dacht te hebben voor een uitleg.

De problemen van de eiser hebben te maken met de Oekraïense politieke milieu: met de politieke party Pravy Sektor die rekruteert om te gaan vechten in Oost-Oekraïne (COI, 28 augustus 2014, p.2) en met de overheid die de reservisten oproept.

De eiser vreest beide.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft hij uitgelegd dat zijn vrees te maken had met het feit dat hij gedwongen zou zijn om in Oost-Oekraïne te gaan vechten. Hij zou gedwongen zijn door Pravy Sektor en door de Oekraïense autoriteiten. Het betreft dan ook één enkele problematiek.

De eiser is er ook van overtuigd dat de Pravy Sektor banden heeft met de regering.

Zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal zijn dan ook niet tegenstrijdig.

- Betreffende de zaak die de eiser had met Viktor P., heeft de eiser bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat hij de zaak van hem afgenomen had. Hij bedoelde dat de problemen omwille van zijn zakenpartner zijn begonnen. Viktor is inderdaad degene die hem leden van Pravy Sektor heeft voorgesteld. Hierna zijn de problemen begonnen.

De eiser beschouwd dan ook Viktor als verantwoordelijk voor zijn problemen, voor het afnemen van hun zaak en voor zijn vlucht uit het land. Hij weet echter niet wat er met hem gebeurd is gezien hij sinds zijn vertrek geen nieuws meer heeft gehad.

- Betreffende zijn verblijf in Tsjernivtsi kan de eiser zich niet exact herinneren hoe veel tijd hij daar gebleven is voor zijn vertrek. Hij was onder druk en emotioneel zeer zwak. Hij is trouwens sinds zijn aankomst in België bij een psychiater in behandeling.

Een verschil tussen 3 en 14 dagen is echter niet van dien aard om het geheel van zijn verhaal ongeloofwaardig te achten.

A.2. Betreffende Pravy Sektor

In de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is er sprake van geweld en intimidatie vanwege Pravy Sektor wat de verklaringen van de eiser bevestigt.

“En général, la crainte exprimée doit être considérée comme fondée si le demandeur peut établir, dans une mesure raisonnable, que la vie est devenue intolérable pour lui dans son pays d'origine pour les raisons indiquées dans la définition ou qu'elle le serait, pour les mêmes raisons, s'il y retournerait” (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, §42).

“Etant donné l'importance que l'élément subjectif revêt dans la définition, il est indispensable, lorsque les circonstances de fait n'éclaircissent pas suffisamment la situation, d'établir la crédibilité des déclarations faites. (...) La crainte doit être raisonnable. Une crainte exagérée peut néanmoins être fondée si, compte tenu de toutes les circonstances du cas considéré, cet état d'esprit peut être considéré comme justifié” (§41)

De eiser werd bedreigd en zijn zakenpartner is verdwenen.

Het geweld en de intimidatie ten aanzien van de eiser moet als redelijk worden beschouwd. Er moet niet noodzakelijk sprake zijn van moorden.

A.3. Betreffende de reis van de eiser

De eiser is met de hulp van een smokkelaar naar Italië gereisd.

Het Commissariaat-generaal is naïef te denken dat het quasi onmogelijk is de EU of Schengen-zone te betreden.

Er komen inderdaad duizenden vluchtelingen de Schengen-zone binnen zonder toegang. Een compleet hermetische grens is onmogelijk.

A.4. Betreffende de weigering van de eiser om ingezet te worden

Er wordt aan de eiser verweten dat hij geen overtuigende elementen heeft aangehaald in verband met zijn weigering om ingezet te worden.

De eiser beschouwd zich als Slavisch, net zoals de Russen, de Oekraïeners... Hij is van mening dat het conflict in Oost-Oekraïne niet officieel is en hij weigert hiervan deel te zijn, of iemand hiervoor te doden.

“Mijn mening staat vast: ik vind onze autoriteiten onbetrouwbaar. Ik hecht geen geloof aan hun beweringen. Hoe kunnen we nu Russen beschuldigen? Russen hebben tropen niet langs de OEKR geens geplaatst en ze hebben niet aangevallen. De info die wordt verspreid vind ik onbetrouwbaar. Je moet de menselijke opinie peilen. Hiervoor moet je dat op breed niveau doen. Je moet verschillende meningen verzamelen en het onder elkaar regelen” (CGVS, 18/09/2015, p.16)

Daarom heeft hij geweigerd als reservist ingezet te worden, naast het feit dat hij medische problemen heeft.

“Une personne peut (...) être un réfugié si sa désertion ou son insoumission s’accompagnent de motifs valables de quitter son pays ou de demeurer hors de son pays ou si elle a de quelque autre manière, au sens de la définition, des raisons de craindre d’être persécutée” (UNHCR, Guide des procédures, §168). De eiser heeft zijn land moeten verlaten omwille van het feit dat hij geweigerd heeft te gaan vechten in Oost-Oekraïne, met het leger en met Pravy Sektor. Hiervoor werd hij bedreigd en verplicht het land te verlaten.

B. In rechte

Een individuele beoordeling van de asielaanvraag van de eiser moet tot de conclusie leiden dat hij een risico loopt in de zin van de Conventie van Genève.

Er dient nagekeken te worden of er een vrees voor vervolgingen bestaat in hoofde van de kandidaat vluchteling, hoewel er nog twijfels bestaan betreffende sommige elementen van zijn asielrelaas (RvV, arrest n° 1169, 13 augustus 2007; arrest n° 16.891 van 2 oktober 2008; arrest n°23.458 van 24 februari 2009).

De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van hun hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié).

De verklaringen van de eiser zijn uitvoerig. Hem moet dan ook ten minste het voordeel van twijfel worden verleend, zeker ten aanzien van de veiligheidssituatie in Oekraïne.

In geval van terugkeer, omwille van de weigering van de eiser om ingezet te worden en om met de Pravy Sektor te werken, vreest de eiser te worden mishandeld.

Er bestaat in hoofde van de eiser een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middels de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

“De eiser vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van het statuut van de subsidiaire bescherming, in de zin van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

In geval van terugkeer naar zijn land van herkomst loopt hij een ernstig en risico op reële schade, met name de doodstraf of de uitvoering ervan, ofwel mensonterende en vernederende behandelingen of straffen.

Gelet op het risico om mensonterende en vernederende behandelingen te ondergaan, maar eveneens de dreiging tegen zijn leven of zijn persoon, moet in ondergeschikte orde op zijn minst aan de eiser het statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend.”

2.2.1. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag geen melding maakte van gesprekken met leden van de Rechtse Sector, laat staan dat hij melding maakte van bedreigingen die uitgingen van deze organisatie. Verzoeker verbond zijn vrees voor vervolging aan een convocatie voor militaire dienst en een gesprek ingevolge deze uitnodiging op het militair commissariaat te Zhitomir. Tevens sprak hij over problemen met zijn zakenpartner (cf. ‘Vragenlijst’, nr.6).

Bij het gehoor op het CGVS koppelt verzoeker zijn vrees voor vervolging aan de bedreigingen ten aanzien van zijn persoon en die uitgaan van de Rechtse Sector (gehoor CGVS, p. 12-14). Inzake de problemen met zijn zakenpartner stelde hij dat om die reden niet naar België kwam (gehoor, p.6) en dat deze zaak van minder belang is (gehoor CGVS, p.13).

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als individuele bedreigingen door de Rechtse Sector hierin zou hebben vermeld. De vaststelling dat hij wel de problemen met zijn zakenpartner aanhaalde en dat deze ook werden genoteerd, is een duidelijke

aanwijzing dat dit eerste interview niet snel gebeurde en dat verzoeker voldoende tijd en mogelijkheden had om zijn problematiek uit de doeken te doen.

De vaststelling dat hij bij zijn asielaanvraag geen melding maakte van problemen met de Rechtse Sector terwijl hij dit tijdens zijn gehoor op het CGVS aanduidt als kernelement van zijn asielaanvraag ondermijnt zijn geloofwaardigheid. Dit klemt des te meer aangezien hij in de 'Vragenlijst' uitdrukkelijk sprak over een persoonlijk ontvangen convocatie en daaropvolgend gesprek; een feit dat hij tijdens het gehoor op het CGVS ontkende (gehoor, p. 20). Verzoekers verweer dat zijn verklaringen in de 'vragenlijst' en tijdens het gehoor op het CGVS verzoenbaar zijn, kan dan ook manifest niet worden gevolgd.

Waar verzoeker stelt *"De eiser beschouwd dan ook Viktor als verantwoordelijk voor zijn problemen, voor het afnemen van hun zaak en voor zijn vlucht uit het land. Hij weet echter niet wat er met hem gebeurd is gezien hij sinds zijn vertrek geen nieuws meer heeft gehad."* wordt vastgesteld verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt inzake de zaak waarin hij geld zou hebben geïnvesteerd. In de mate dat hij Viktor P. als verantwoordelijke aanduidt, blijkt dat hij middels zijn verklaringen niet aantoonde moeite te hebben gedaan om nieuws over deze persoon te bekomen.

Waar verzoeker inzake zijn verblijf in Tsjernivtsi stelt: *"Een verschil tussen 3 en 14 dagen is echter niet van dien aard om het geheel van zijn verhaal ongeloofwaardig te achten."* dient er op te worden gewezen dat het verblijf aldaar manifest afbreuk deed aan zijn normale levensloop, zodat aangenomen kan worden dat hij kan duiden of dit enkele dagen was dan wel twee weken.

Verzoekers relaas inzake de redenen van zijn vertrek uit Oekraïne is niet geloofwaardig; derhalve kan hij op basis van deze verklaringen geen vrees voor vervolging laten gelden.

2.2.2.1. Verzoeker beroept zich op gewetensproblemen om (eventueel) ingelijfd te worden in het leger.

2.2.2.2. Van een asielzoeker die religieuze of morele overtuigingen inroept om zijn dienstplicht niet te vervullen of hieraan te verzaken wordt verwacht dat hij deze overtuigingen duidelijk kan uitleggen, rekening houdend met de situatie op het terrein. De oprechtheid, de zwaarwichtigheid van deze overtuigingen voor de asielzoeker alsook diens andere morele overwegingen zijn hiervoor van wezenlijk belang.

Bij de beoordeling van de oprechtheid van de overtuiging of gewetensbezwaren van de asielzoeker moet zijn persoonlijkheid en achtergrond in rekening worden gebracht. Hij moet daarbij de persoonlijke relevantie en significantie van de redenen voor zijn weigering concreet uiteenzetten

Belangrijke indicatoren om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te bepalen bij het nagaan van de aangevoerde overtuiging zijn de omstandigheden waarin de asielzoeker zich deze overtuiging eigen heeft gemaakt, de wijze waarop deze overtuiging in conflict staat met het vervullen van de dienstplicht en het belang van deze overtuiging voor het religieuze of morele aspect van de persoon van de asielzoeker.

Dit alles geldt in het bijzonder in het geval van een gewetensbezwaarde. Wanneer de gewetensbezwaarde niet kan verwijzen naar religieuze praktijken of een religieuze leer, mag wel worden verwacht dat hij in staat is om de morele of de ethische basis voor zijn overtuiging weer te geven. Deze overtuiging kan gebaseerd zijn op sociale of maatschappelijke inzichten, op het geloof of de overtuiging van zijn ouders, op filosofische denkbeelden of op de mening inzake mensenrechten.

Van een persoon die verklaart een overtuigd en diepgeworteld pacifisme in zich te dragen, mag worden verwacht dat hij concreet en consistent uiteenzet wat aan de basis lag van deze overtuiging, hoe deze zich ontwikkelde en welke elementen een impact hebben gehad op deze ontwikkeling.

In het verleden vertoond gedrag en beleefde ervaringen kunnen eveneens een licht werpen op de werkelijke overtuiging van de asielzoeker. De vraag of deze persoon reeds, voordat hij werd opgeroepen om de wapens op te nemen, uiting heeft gegeven aan zijn pacifistische overtuiging of gewetensbezwaren en of hij deze eerder heeft gemanifesteerd betreft een relevante overweging. Tevens dient rekening te worden gehouden met de vraag of deze persoon daardoor in het verleden reeds problemen heeft gekend.

2.2.2.3. Uit verzoekers verklaringen blijkt helemaal niet dat hij bijzondere morele overtuigingen heeft om geen deel uit te maken van het leger. Verzoekers verweer hieromtrent is niet dienstig om de omstandige motivering te dezen te kunnen weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Daarenboven kan worden opgemerkt dat verzoeker werkte als bewaker van een gezin (gehoor CGVS, p.4); te dezen kan worden opgemerkt dat privé-bewaking in geval van problemen niet gepaard gaat met pacifistische benadering van eventuele bedreigers.

Ten overvloede wordt vastgesteld dat verzoeker geboren is in 1966, zodat het niet aannemelijk voorkomt dat hij, mede gelet op zijn fysieke situatie, op deze leeftijd nog zou ingelijfd worden.

2.2.3. Kritiek op het overtollig motief inzake zijn reis naar Italië kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

2.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen wordt aangevoerd in het kader van de vluchtelingenstatus. Verzoeker betwist niet dat de situatie in zijn regio van herkomst niet beantwoordt aan de bepalingen van artikel 48/4, § 2c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS